

(avar)

FAKE HISTORY

PÁRATLAN OLDAL - LXV. évfolyam, 36. szám, 2021. szeptember 10.

Feltűnően fogékony a fideszes elit a fake newsra, kivált a Nyugat-gyalázóra és Biden-beccsmérlőre, ügyet sem vetve forrásuk kétes voltára. A vezérpublicista show-jában egy héttel azután szörnyülködik az amerikai elnök elbóbiskolását bizonygató videón, hogy annak torzító trükkjét órákkal a megjelenését követően leleplezték. Államtitkár vendége felfedezte a világhálón a tálibok által megszerzett amerikai helikopterről lelógatott „akasztott ember” videóját, ám valahogy elkerülte figyelmét a Reuters vizsgálata, amelynek eredménye szerint a hullajelölt integet, hiszen egy zászlót kitűzni vitték, s hátánál, nem a torkánál rögzítve. Ha ekként bánnak a jelennel, mire számíthat tőlük a múlt?! Udvari történészünk a brit kormányfőt kioktató nyílt levelében tudatja vele, hogy „Soha, ismétlem, soha nem fogjuk megbocsátani, hogy 1944 őszén egy sajtópapíron osztották fel Sztálinnal térségünket és toltak át minket Ázsiába!”

Való igaz, hogy – a vitathatalanul birodalmi gondolkodású – Churchill 1944 októberében moszkvai tárgyalásain papírfecnire firkált befolyási százalékokkal próbált egyezkedni Sztálinnal, s emlékirataiban ezt maga is csintalanságnak nevezi. De még ezen is 50-50 százalékos arányt akart hazánkban a szovjet és a nyugati befolyásnak. Mondhatni, menteni próbálva a menthetőt. Hogy „megbocsáthatatlanul” ő tolt volna minket át Ázsiába, az éppoly fake history, mint a – republikánusok által évekkel a világháború után kitalált – „jaltai eladás”. Sztálinhoz nem kellett odatolni, neki eladni azt, ami akkorra már az övé volt, hiszen hadserege javában szállta meg Kelet-Európát, történetesen Churchill e tárgyalásainak napjaiban kezdődött a debreceni csata. S a jaltai konferencia után mondta Sztálin Gyilasznak, hogy „aki elfoglal egy területet, az rákényszeríti a maga szociális rendszerét”. S ezen csak ellene indított háborúval lehetett volna változtatni. Gondolom, történészünknek a verbális háborúit sorra nyerő vezére 100-0-ás cetlit lökött volna az akkori moszkvai diktátor elé, s ezért értetlenkedem a mainak minimum 50 százalékos biztosító politikáján. Reménykedve, hogy nem lesz belőle száz százalék a Keletnek. Mert azt tényleg soha, de soha nem bocsátanánk meg neki.